

Ο αριστοτελικός ορισμός της τραγωδίας Ποιητική, Α₆ 1449b22 - 1450a10	
<p><i>Περὶ δὲ τραγωδίας λέγωμεν ἀναλαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὄρον τῆς οὐσίας.</i></p> <p><i>ἔστιν οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ</i></p> <p><i>χωρὶς ἐκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας,</i></p> <p><i>δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν.</i></p>	<p>Ας μιλήσουμε τώρα για την τραγωδία· καταρχὴν θα συναγάγουμε ἀπὸ ὅσα προηγήθηκαν τον ορισμὸ της οὐσίας της.</p> <p>Ἡ τραγωδία, λοιπὸν, εἶναι μίμηση πράξης αξιοσπούδαστης καὶ ολοκληρωμένης, πράξης με ορισμένο μέγεθος· ἡ μίμηση γίνεται, πρῶτον, με λόγο τέτοιο που νὰ προκαλεῖ ευχαρίστηση, μάλιστα κατὰ διαφορετικὸ τρόπο σε κάθε ξεχωριστὸ μέρος της τραγωδίας· δεύτερον, με δρώντα πρόσωπα καὶ ὄχι με απαγγελία.</p> <p>Ἡ τραγωδία, τέλος, μέσω της συμπόνιας καὶ του φόβου φέρνει σε πέρας τὴν κάθαρση των ἀντίστοιχων παθημάτων.</p>

Μετάφραση: Βασίλειος Μπετσάκος,

Τέλος ἀριστον. 33 εμβληματικά κείμενα του Αριστοτέλη, εκδ. Αρμός, Αθήνα 2010

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ